

DIN TOPONIMIA SATELOR *BIC*, *CEHEI*, *PUSTA*

Toate cele trei localități aparțin din punct de vedere administrativ de orașul Șimleul Silvaniei. Această înglobare voită sau nevoită nu a avut o influență prea mare asupra numelor de locuri.

Satul *Bic*, nu este menționat în lucrarea des citată și, semnată de Coriolan Suci. Localitatea a fost anchetată în anul 1980 și în 1985. Numărul caselor era la acea dată de 45 și numărul locuitorilor de 152, toți români. Ca și subiecții de anchetă au fost folosiți: Mățiș Crăciun (n. 1902), Trif Ioan (n. 1919), Trif Simion (n. 1908). Doar ultimul era născut în *Bic*, ceilalți venind în această localitate la o vîrstă destul de tînără. Am fost obligați să procedăm astfel din lipsă de alți informatori cunoscători a numirilor vechi.

Satul *Cehei* este atestat pentru prima dată în anul 1259. În 1980 era compus din 254 de case cu o populație de 950 de locuitori, toți români. Satul are o poziție foarte bună pentru cultivarea viei, vatra satului, după informațiile culese și din documentele timpului a fost aceeași. Maier Ioan (n. 1902), Tivadar Ioan (n. 1931), Redeș Ioan (n. 1900) și Tulbure Trăian (n. 1922) toți din sat cu părinți din sat ne-au furnizat informațiile.

Cel de al treilea punct de anchetă, *Pusta* este despărțit de satul *Cehei* doar de șoseaua care duce la Carei. De fapt oamenii îl numesc *Pusta de Cehei* pentru a putea fi deosebit de alte localități cu același nume. Numărul locuitorilor era de 650 și avea 129 de case la acea dată.

În lucrarea profesorului C. Suci este menționat ca și cătun al satului Uileacul Șimleului atestat pentru prima dată în anul 1240.

Datele lingvistice ni le-au furnizat Pocola Nicolae (n. 1911), Cristolțan Petru (n. 1931) și Ardelean Victor (n. 1925). Primul fiind originar din Bădăciu ceilalți doi din satul *Pusta*.

Bic (Sj. 281)

Ălomu „teren drept, acum pomăria „castelului”, a fost folosit și pentru agricultură”.

Aurii „pădure de gorun și cer, plop, e pe deal în hotar cu Șimleu Silvaniei”.

Corónca „teren așezat pe o suprafață mare, a fost a unui om numit *Corónca*”.

Cuzupéli „pămînt arător pe deal, curge un pârâu care se varsă în *Golgăniăș*”.

Dealul Dombii „deal com de 20 m înălțime, vine de la numele de persoană *Dómba*”.

Dealul Figurii „deal pe care suflă un vînt puternic”.

Dealul Mocanului „o ridicătură mai mare, folosit acum ca și pășune, vine de la numele proprietarului”.

Din Sus de Luheri „loc în pantă sub pădure”.

Drumul Rătii „drum care leagă *Bicu de Ratin*”.

Drumul Țării „drum care leagă *Periceiu de Șimleu*”.

Golgăniăș „loc deluros, loc arător și pomărie este și un pârâu care izvoarește din Pădurea Șimleului și se varsă în *Crasna*”.

Hagău „loc cu rupturi, drum răpos”.

Hotaru Bicului „loc agricol pe pantă în hotar cu Șimleu”.

- Hotaru Crâsnii* „loc agricol în hotar cu satul Crasna”.
- Hotaru Rătăului* „loc arător pe dealuri în hotar cu Ratin”.
- Pădurea Bicului* „pădure de gorun, tei, carpăn în hotar cu Pericei și Șimleu”.
- Pădurea-Orașului* „pădure mare de gorun și carpăn și stejar în hotar cu Husesău și Ratin”.
- Pășunea Bicului* „pășune de vite, e în pantă în hotar cu Ratin și Crasna”.
- Pășunea Periceului* „pășune în hotar cu Pericei, loc deluros”.
- Pădurea lui Șisec* „pomărie a fost, acum pășune, vine de la numele unui om”.
- Pusta Corinchiu* „a fost pășune, acum e loc arabil, locul e în pantă, a fost proprietar femeia lui Corunca”.
- Tânălu lui Țilii* „acum e numit Făjet, pomărie e lângă drumul ce duce la Huseni, Țilii e ciufala unui om”.
- Vârful Bicului* „central satului și locul cel mai înalt”.

Cehei (Sj. 219)

- Bălița* „pădure de gorun și carpăn, a fost a unui om poreclit Bălița”.
- Bălița* „loc cu vie și pădure de gorun, este un izvor pe acest loc”.
- Castiud* „loc lângă cruce, aici erau spinzurați oamenii mai demult”.
- Ciorgău* „deal cu gorani pe aici curge apă bună de băut”.
- Chișori* „pășune și teren arabil, a stat un om numit Chișu Vasile”.
- Chiș-Luncă* „o luncă în hotar cu Uilescu, a fost moară de apă”.
- Corboața* „pădure de fag, e întunecoasă și sint corbi”.
- Crasna* „vale mare cu apă izvorește din Rezuri, se varsă în Tisa”.
- Crenșta Dealului* „pădure de amestecături în hotar cu Bădăcin și Ilișiu”.
- Cruce* „teren agricol, a fost pădure și pășune”.
- Dealul Chiroș* „deal rotund pe care e pădure de fag”.
- Dealul lui Cîndor* „deal cu gorun, a fost a unui om numit Cîndor”.
- Dealul Copacilor* „e sub șăzătură, unde stau pădurarii, era o casă de lege unde se făcea judecată”.
- Dealul Copîrșăului* „deal pe care este o pădure, din acest lemn se făceau copîrșău (sicrie)”.
- Dealul Făjetului* „a fost pădure de fag”.
- Dealul Lung* „pădure de fag și acaș, ajunge cu capătul în sat”.
- Dealul lui Maria Tereza (Terezi)* „deal și pădure de gorun. Numele se leagă de o legendă”.
- Dealul Mocașului* „pădure de fag, a fost loc de fugă” (retragere).
- Dealul lui Porcâr* „deal cu vie, a fost a unui om numit Porcar”.
- Dealul Pășcoției* „pomărie și vie, a fost a unei femei numită Pășca”.
- Făjet* „pădure de fag, a ținut de Șimleu”.
- Fântina Turcului* „izvor cu apă foarte bună”.
- Forogău* „un munte de piatră, parcă-i cioplît, e o pădure pe un deal”.
- Fundătura Mocașilor* „pădure de fag, a fost loc de fugă din fața invadatorilor”.
- Fundătura Orașului* „pădure de salcîm, un loc între dealuri”.
- Fundătura Satului* „fund de pădure”.
- Gradici* „un loc îngrădit cu sîrmă”.
- Între Urît* „teren arabil și pădure, e un loc ascuns și întunecos”.
- Lunca* „teren drept pe care este iarbă multă”.
- Lunca Boșchénilor* „teren arător, a aparținut familiei Bôșca”.
- Lunca Morilor* „teren arabil drept, au fost fost două mori de apă”.
- Măgureanu* „pădure de carpăn și fag, au fost și vii”.
- Meheleună* „vie și pomărie pe deal. A fost a unui om numit Meheleán”.
- Mesig* „un loc mai ridicat, un deluț”.
- Omănu* „o muche de deal, a fost pădure, are forma unui om”.
- Omănu de la Uileac* „pădure pe deal e și în hotarul Uileacului”.
- Omănu dintre Urît* „loc în formă de om, sînt cîteva case înstrăinate de aia îi zice *Uritu*”.
- Păvănte* „deal mic și rît, a fost pomărie de aia îi zice așa”.
- Păvănu Iertășului* „păvănu cu apă de ploaie se varsă în Crasna, e un fir de apă”.
- Păvănu Mocașilor* „izvorește de pe deal cînd plouă se varsă în Crasna”.
- Păvănu Satului* „păvănu lungă care este o uliță în sat”.
- Pîpișiște* „a fost pepenărie și vie, e pe un dîmb”.

Poieni „teren arabil, a fost pădure înainte”.
Pomi (la Pomi) „loc arabil cu mulți pruni”.
Pocoltău „au fost băi (lacuri) pe virful dealului”.
Prunii lui Cădar „un loc cu cruce pe virf de deal, a fost a unui om numit Cădar”.
Pustile „pământ arabil, au fost case”.
Pusta Mare „teren în coaste, agricol”.
Răvine „pășune lângă sat”.
Șesu Mare „teren agricol drept”.
Șesu Mic „teren agricol, despărțit de Crasna de Șesu Mare, s-a construit aici gara din Șimleu”.
Sub Fogădău „a fost lângă o crișmă, e cosalău”.
Tabla „teren agricol, nu-i drept, e în pantă”.
Tău „loc mlăștinos cu nadă”.
Tău de la Uileac „lac (tău) cu apă mare lângă satul Uileac”.
Ulița Mare „drumul care duce la Șimleu”.
Ulița Strînuțenilor „uliță pe care stă eau oamenii săraci”.
Valea Clocățăilor „deal mai mic pe care crește stuțfărei sau ciocățăi”.
Valea Flăcii „pădure de gorun, se fac flori primăvara”.
Via Oroscei „pădure de fag și vîi, a fost proprietar familia Óros”.
Vâlcea „teren arabil cu vie pe aici trece un părauaș”.

Pusia (Sj. 220)

Aluniș „loc cu aluni, pe deal”.
Bălița „pădure de amestecături în hotar cu Criștelec”.
Castăuă „loc unde au fost spinzurați oamenii mai demult”.
Coasta „teren arabil în pantă”.
Costile „teren arabil în pantă”.
Creasta-Dealului sau Virfu de la Pășune „un virf de deal”.
Cruce „a fost pădure de gorun, acum e pășune nu este acum nici o cruce, a fost o răstignire”.
Dîmburi (la...) „două dealuri mai înalte printre care trece o vale”.
Drumu care mere pe Vale „drum ce duce la Ip și Camăr”.
Drumu Pustii „drum de la Cehei către Pusta”.
Dumbrava „pământ arabil, a fost pădure de cer și gorun”.
După Vale „pășune lângă pădure, curge un părau care e făcut din ploii”.
Hagău „pantă de deal”.
Inta lui Birăița „teren arabil care a fost a unui primar”.
Inta lui Făzocoș „teren arabil, a fost a unui om cu numele acesta”.
Lipo (la...) „pomărie pe deal, a stat un om cu acest nume”.
Luncile Boștênilor „loc arabil a aparținut familiei Boștênéști”.
Mestecenii „teren arabil, au fost de mult mestecenii”.
Pădurea Ceheiului „a fost pădure acum e pășune”.
Pădurea lui Făzocoș „a fost pădure de gorun, acum este teren agricol. Făzocoș este numele omului din Șimleu”.
Părau Ierțașilor „părau care vine de la Cruce și s varsă în Crasna”.
Părau Mestecenilor „teren arabil pe o pantă lângă o apă care izvorește din Beldez și se varsă în Crasna. E granița între Cehei și Pusta”.
Părau după Vale sau Părau Vințe „apă permanentă se varsă în Crasna, Vințe este un nume”.
Pășunea dintr-a lui Daș „pășune pe un deal ca un om, Daș este un om din Șimleu”.
Pășunile Pustenilor „pășune pe o pantă mică”.
Podu Gării „desparte Pusta de Beldez, vine de la numele Gănoș, a fost numit și Podul de Piatră”.
Pusta „teren arabil pe o pantă mare, e lângă sat”.
Rîtu „teren între casele de pe vale și Podu Gării”.
Rîturi în Sus „finaț, trece un părau”.
Strunga lui Vais „un gard de spini ce înconjură via, Vais este numele proprietarului”.

Sub Fogodău „a fost crișmă”.

Sub Hagău „un drum drept, teren arabil pe lângă care trece un pârâu”.

Sub Pădure „pământ arabil lângă pădurea Beldezelui”.

Tabla „teren arabil mai drept, înainte a fost pădure”.

Tăneiu lui Sîbo „pământ arabil pe deal, e și vie cu pomi, a fost a unui om cu acest nume”.

Tog „teren arabil împărțit la oameni după primul război mondial”.

Țigănie „cătun cu romi, locuiesc de mult”.

Ulița din Pustă „ulița mare în sat”.

Veldin „teren arabil pe o înălțime”.

Vilele Boșchenilor de la Tănei „vii pe deal au fost a familiei Bîșca”.

Vîlciaua „teren arabil în pantă, e și un pârâu cînd vin ploile”.

GABRIEL VASILIU

DE LA TOPONYMIE DES VILLAGES BIC, CEHEI, PUSTA
(dép. de SĂLAJ).

(Résumé)

L'article présente une enquête effectuée en deux étapes en 1980 et 1985 pour le Trésor toponymique de Roumanie”.

Un examen attentif, dans une enquête complexe, prouve que l'élément toponymique roumain este préponderent.

Le matériel connu jusqu'ici est employé dans les études de langue et dans celles d'histoire.